

Працюємо для Перемоги!

Перспектива

ЕНЕРГОАТОМ ENERGOATOM

Інформаційний вісник Хмельницької АЕС

ХАЕС КННРР

№4 (1736) 24 січня 2025 року

ЕНЕРГОАТОМ ПРОДОВЖУЄ ПІДТРИМУВАТИ ЗАХИСНИКІВ

16 січня на Хмельницькій АЕС відбулася чергова передача благодійної допомоги Силам оборони України. У заході взяв участь очільник АТ «НАЕК «Енергоатом» Петро Котін, який того дня з робочим візитом відвідав філію «ВП ХАЕС». Волонтери ГО «Енергія наших сердець» за кошти працівників Хмельницької АЕС закупили і передали військовим на фронт frv-дрони, засоби РЕБ та інше обладнання на 8 мільйонів гривень. Вдячність колективу ХАЕС за зусилля у зборі, закупівлі та передачі українським захисникам необхідної техніки висловив очільник НАЕК «Енергоатом» Петро Котін. Він наголосив на тому, що підтримка атомників посилить оборону України та врешті-решт допоможе вигнати ворога з нашої землі.

ВТРАТИ

НЕТІШИН ВІДДАВ ШАНУ 30-РІЧНОМУ ГЕРОЮ МИХАЙЛУ НАДАХОВСЬКОМУ

15 січня нетішинці зустріли та провели в останню земну дорогу Героя Михайла Надаховського.

Михайло Надаховський народився 18 листопада 1994 року. Навчався у школах №1 та №2 міста енергетиків. З відзнакою закінчив Нетішинське професійне училище, де опанував фах електрогазозварника. Вищу освіту здобув у Луцькому національному технічному університеті. Ще студентом почав працювати на Луцькому заводі Modern Expo – спочатку електрозварником, потім начальником зміни, IT-лідером...

На військову службу Михайла мобілізували 6 липня 2024 року Камінь-Каширським РТЦК та СП Волинської області. З вересня військовослужбовець перебував у зоні бойових дій. Михайло Надаховський, позивний Вел, був солдатом, командиром розвідувального відділення розвідувальної роти в/ч А0281. Воював на курщині. Після закінчення сержантинських курсів у Слов'янську у грудні минулого року приїздив додому у відпустку. Востаннє...

6 січня, виконуючи бойове завдання, захисник поліг на полі бою за Україну, за її свободу та незалежність.

Осиротіла громада, осиротіла Україна, бо втратила ще одного воїна, свого захис-

ника, залишивши непоправний біль скорботи у серцях рідних – доньки Емілії, мами Алли, батька Віталія, який також став на захист країни, сестри Ірини та її чоловіка Дмитра, теж військовослужбовця, племінників Вероніки та Нікити, бабусі Олени та дідуся Андрія.

15 січня нетішинська громада прийшла на центральну площу міста, аби підтримати родину та віддати шану воїну, який непохитно боронив Україну від окупантів. Велелюдним було прощання й біля рідної домівки захисника, де пройшло його дитинство та шкільні роки.

За спокій душі воїна Михайла піднеслася спільна молитва священників храмів Православної церкви України та греко-католицької церкви.

З прощальною промовою до громади та родини звернувся отець Павло Хведорук, настоятель храму Св. Івана Богослова УГКЦ: «Ми дякуємо тобі, брате! Ми просимо, щоб Господь цю Україну, за яку ти пролив свою кров, за яку ти віддав своє життя, благословив. Ми просимо, аби він дав мудрості кожному з нас і наше серце було відкритим, мудрості, щоб ми збудували Україну, заради якої ти

поклав своє життя».

Олексій Петрик, командир підрозділу, в якому служив Михайло Надаховський, взяв слово: «Михайло був справжнім Героєм, справжнім воїном. За досить короткий термін він опанував спеціальність розвідника і став командиром розвідувального відділення. Виконував такі завдання, від яких відмовлялися спецпідрозділи. Ніколи не бачив в його очах страху, смутку. Щоб не траплялося, він завжди був усміхненим. Був душею компанії, лідером. У своєму останньому бою не кинув побратимів, до останнього тримав зброю в руках. Хоча знав, що кінець... Наші розвідники відбили перший штурм, але вороги розпочинали другий. Михайло Надаховський знищив, як мінімум, трьох противників, не відставала й група. Проте їх оточували. Командир до останнього нищив ворога, відповідав по рації, передавав привіт побратимам... І так і залишився Героєм в наших серцях. Дякую батькам, що виховали такого сина. Дуже прошу вас кожного разу, коли відповідаєте на «Слава Україні!» – «Героям слава!», вкладайте в це гасло й ім'я Героя Михайла».

По завершенні церемонії прощання домовину з тілом загиблого захисника пронесли на руках центральними вулицями міста до Собору Святого Архистратига Михайла та Архангела Гавриїла, де й було звершено чин похорону.

Похорвали Героя на міському кладовищі з усіма військовими почесностями.

Радіаційний стан навколо Хмельницької АЕС за період з 13 по 20 січня 2025 року

Викиди	ГДВ, %	Гамма-фон	мкЗв/год	Гамма-фон	мкЗв/год
		м. Нетішин	0,09	с. Межиріч	0,09
ДІН	0,0042	м. Славута	0,06	с. Білотин	0,08
ІРГ	0,0662	м. Острог	0,08	с.мт Мізоч	0,08
ЙОД*	0,0008	с. Ст. Кривин	0,08		

* – сума радіоактивних ізотопів йоду.

Радіаційний, екологічний та протипожежний стан на промисловому майданчику та у прилеглих регіонах знаходиться на рівні, відповідному нормальній експлуатації енергоблоків, і не перевищує природних фонових значень.

В ЄДНОСТІ - НАША СИЛА!

ОБРАНО ГОЛОВУ НАГЛЯДОВОЇ РАДИ АТ «НАЕК «ЕНЕРГОАТОМ»

17 січня 2025 року новопризначена наглядова рада АТ «НАЕК «Енергоатом» провела чергове засідання після своєї установчої зустрічі, яка відбулася у липні 2024 року, продовжуючи впровадження стандартів ОЕСР для корпоративного управління компанії, посилюючи її прагнення до прозорості, підзвітності та стратегічної досконалості.

Головою наглядової ради АТ «НАЕК «Енергоатом» було обрано Ярека Неверовича, а Майкла Елліотта Кірста – заступником голови. Наглядова рада також створила комітет з питань аудиту, який очолить Майкл Елліотт Кірст. Враховуючи відсутність третього незалежного члена наглядової ради, очікується, що рішення про створення комітету з питань призначень та комітету з питань винагород будуть прийняті якнайшвидше після того, як наглядова рада отримає відповідні юридичні висновки.

Наглядова рада визнала особливо важливу роль АТ «НАЕК «Енергоатом» як гаранта національної безпеки та основного елемента для забезпечення енергетичної стабільності країни.

«Стратегічне значення АТ «НАЕК «Енергоатом» виходить також за межі України, що робить компанію ключовим партнером у регіональній стратегічній безпеці та співпраці», – зазначив голова наглядової ради Ярек Неверович. – *Наша відповідальність не тільки в тому, щоб допомогти забезпечити безперебійне*

постачання необхідної електроенергії для країни, але й у тому, щоб позиціонувати Енергоатом як модель корпоративного управління та інновацій».

Прозорість та відкрите спілкування визначено керівними принципами діяльності наглядової ради. Товариство прагне сприяти змістовному діалогу та співпраці з місцевими та центральними органами влади, а також із зацікавленими сторонами на міжнародному рівні. Таким чином компанія прагне забезпечити відповідність своєї діяльності зростаючим потребам партне-

рів і громад.

«Майбутнє АТ «НАЕК «Енергоатом» залежить від нашої здатності зберігати довірчі відносини, залишатися здатними до адаптації та дотримуватися найвищих стандартів управління», – додав голова наглядової ради Ярек Неверович. – *Ми виконуватимемо поставлені перед нами завдання вчасно, забезпечуючи стабільність і безперебійність для всіх, хто на нас розраховує».*

Наглядова рада підтвердила свою відданість просуванню стратегічних цілей АТ «НАЕК «Енергоатом», надаючи пріоритет дотриманню найвищих стандартів ядерної безпеки та захисту, прозорості та професіоналізму, необхідних для підтвердження його життєво важливої ролі для вітчизняної та міжнародної енергосистем.

За матеріалами НАЕК «Енергоатом»

МОДУЛЬНЕ МІСТЕЧКО ДЛЯ АТОМНИКІВ: У НЕТИШИНІ ЗАСЕЛИЛИ ПЕРШИХ МЕШКАНЦІВ-ЕНЕРГОДАРЦІВ

Очільник Енергоатому Петро Котін, гендиректор ХАЕС Андрій Козюра та представниці посольства Швеції в Україні

16 січня в урочистій церемонії заселення перших мешканців модульного містечка взяли участь керівник АТ «НАЕК Енергоатом» Петро Котін, генеральний директор філії «ВП ХАЕС» Андрій Козюра та представники посольства Швеції в Україні: секретар посольства Софія Вестберг та радник посольства Швеції Петра Андерссон Ерхарді.

Петро Котін висловив вдячність представникам Королівства Швеція за підтримку України під час боротьби з агресором, адже модульне містечко створюється за сприяння уряду Швеції та за власні кошти АТ «НАЕК «Енергоатом». Він наголосив на тому, що Енергоатом і надалі працюватиме над забезпеченням гідних умов проживання атомників ЗАЕС, що сьогодні залучені до відновлювальних робіт на енергоблоках №3 і №4 Хмельницької АЕС.

«Ці будинки дозволяють комфортно жити запорізьким атомникам до деокупації Запорізької АЕС. Сьогодні здано

першу чергу – чотири будинки, оскільки важливо було забезпечити наявність укриття. Загалом тут проживатиме 325 людей», – зазначив керівник НАЕК.

«Модулі були нам привезені частинами, все необхідно було змонтувати на місці, підготувати фундамент, комунікації. Сюди підведено центральне водопостачання, водовідведення, електричне опалення. Надалі буде проводитися благоустрій для затишку та комфорту наших працівників», – зауважив генеральний директор філії «ВП ХАЕС» Андрій Козюра.

«Навіть не уявляю, що пережили люди, які були змушені покинути свій рідний дім через вторгнення росії. Адже домівка – це те, що потрібно для кожної людини. Мені не довелося пережити такого, як вам: вимушено залишити свій дім. Тому я щиро співчуваю усім, хто постраждав від цієї страшної війни. Ці будинки – це наш невеличкий внесок у покращення вашого життя, щоб зроби-

Розпочався процес заселення атомників окупованої Запорізької АЕС, які нині працюють на Хмельницькій АЕС, у тимчасове житло в Нетішині. Перша черга будівництва – група з чотирьох споруд для проживання 48 людей – здана в експлуатацію.

ти його бодай трішки кращим. Швеція підтримує Україну і робитиме це й надалі», – висловила слова надії та співпереживання секретарка посольства Швеції в Україні Софія Вестберг.

Від імені працівників, які заселилися у модульні будиночки, слова вдячності висловив Сергій Жуков: «Дякую керівництву НАЕК «Енергоатом», філії «ВП ХАЕС» за реалізований соціальний проєкт, завдяки якому ми отримали комфорт і затишок. Ми маємо змогу проживати і працювати тут, в Нетішині, і докладати зусиль, аби втілювати проєкт з енергонезалежності нашої країни, а це добудова третього і четвертого енергоблоків Хмельницької АЕС».

У той день ключі від нового житла отримала і Ганна Оуду, каже, що подобається у новій оселі, бо затишно, тепло і є світло. У минулому спеціалістка Запорізької АЕС з двома дітьми виїхала з окупованого Енергодара і нині працює на Хмельницькій атомній електростанції, а її чоловік, теж колишній працівник ЗАЕС, захищає Україну на фронті. Донечка ходить у місцевий садочок, а син вчиться у гімназії «Ерудит», займається у секції з фехтування, що діє в УСО Хмельницької АЕС. Та попри все Ганна сподівається, що побудує третій мільйонник ХАЕС, а потім і додому повернеться – в український Енергодар, на рідне підприємство. До новоселів у будиночок завітали пред-

До новоселів – родини Оудів – у модульний будиночок завітали очільник Енергоатому Петро Котін, гендиректор ХАЕС Андрій Козюра та представниці Швеції

ставниці Швеції, генеральний директор Хмельницької АЕС Андрій Козюра, очільник НАЕК «Енергоатом» Петро Котін, який вручив сім'ї подарунки. «Я вірю, що настане час, коли усі зможуть повернутися до своїх рідних домівок», – наголосив керівник Енергоатому.

Наразі на Хмельницькій АЕС – понад 700 працівників ЗАЕС, які були вимушені покинути Запорізьку АЕС через російську окупацію, а тому в планах компанії звести багатоквартирні будинки для атомників, які потребують житла.

Цей проєкт є прикладом єдності українського народу, підтримки міжнародної спільноти та незламності у протистоянні агресору. Комфортні умови проживання сприятимуть збереженню професійного потенціалу працівників атомної галузі, що є критично важливим для енергетичної безпеки України.

Тетяна Степанюк, за матеріалами НАЕК «Енергоатом»
Фото Сергія Цимбаліста

Розпочався процес заселення атомників окупованої Запорізької АЕС, які нині працюють на Хмельницькій АЕС, у тимчасове житло в Нетішині

ЩОБ НЕ ДОВЕЛОСЯ ВОЮВАТИ ДІТЯМ: ЕНЕРГЕТИК ОЛЕКСАНДР ФРАНАСЮК ПІШОВ НА ВІЙНУ ДОБРОВОЛЬЦЕМ

**Олександр Франасюк,
старший сержант, псевдо Атом**

ВІЙНА – ЦЕ ЧОЛОВІЧА СПРАВА: ФАХОВИЙ ЕНЕРГЕТИК ПІШОВ НА ФРОНТ ДОБРОВОЛЬЦЕМ

Понад двадцять років Олександр Франасюк працює на Хмельницькій АЕС: розпочав – у 2002 році в цеху теплових підземних комунікацій спочатку інженером, згодом – гідрогеологом. З 2004 року і дотепер працює інженером-контролером відділу технічного контролю. У сфері відповідальності інженера першої категорії Олександра Анатолійовича – операційний та приймальний контроль ремонтних робіт на обладнанні та трубопроводах турбінного відділення першого та другого енергоблоків.

У липні 2023 року успішний енергетик, затребуваний і шанований на роботі, зробив радикальний вибір у житті: пішов добровольцем на фронт. Він, як батько юнака, сказав тоді: «Війна – це чоловіча справа. Її потрібно закінчити нам, дорослим чоловікам, щоб наші діти не знали цієї чорнової роботи». За цей час його син Максим, вступивши до медичного університету, зробив перші кроки у доросле життя.

ПЕРШИЙ БІЙ: ПО ШТУРМОВИКАХ ОДНОЧАСНО «ПРАЦЮВАЛИ» МІНОМЕТИ, ТАНКИ, ГРАДИ...

Базовий військовий вишкіл старший сержант Олександр Франасюк, псевдо Атом, пройшов на Тучинському полігоні, що на Рівненщині. Ще місяць відточував навички на Харківщині. Службу проходив на Запорізькому напрямку у штурмовій роті. Головний сержант Франасюк фактично виконував обов'язки заступника командира взводу. У його підпорядкуванні було 22 військовослужбовці. «Основна маса бійців давно розміняла п'ятий десяток літ, тому їм непросто було виконувати бойові завдання, які стоять перед штурмовиками, – зачищати посадки, вести бої. Проте вони з честю долали виклики війни», – пригадує командир. Він високо оцінює вмотивованість і згуртованість своїх бійців: не було непорозумінь, конфліктів, кожен був готовий підставити плече.

Бойове хрещення Олександр пройшов поблизу населеного пункту Роботине Запорізької області. Реальність різко відрізнялася від усього, що колись чув про ведення бойових дій. Можна тисячу

Минулого тижня керівник енергокомпанії Петро Котін у рамках робочого візиту на Хмельницьку АЕС нагородив відзнакою АТ «НАЕК «Енергоатом» «Вартовий світла» учасника бойових дій, інженера відділу технічного контролю ХАЕС Олександра Франасюка.

разів проглядати воєнні хроніки, проходити навчання, але смак пороху пізнається лише на передовій. «Перші бої були найстрашнішими. По штурмовиках одночасно «працювали» міномети, танки, гради, летіло все... Поруч гинули побратими», – досі перед очима стоять фрагменти перших зіткнень.

За час несення служби нетішинцю довелося вивчити фронтову географію Донецької, Дніпропетровської, Запорізької, Харківської областей, побувати в гарячих точках, які фігурують у кожному випуску новин, – Мар'їнці, Авдіївці, Кураховому...

Військові мешкали за кілька десятків кілометрів від лінії фронту, виїжджали «на нуль» для виконання бойових за-

безпечення. Якщо чогось не вистачало – допомагали нетішинські атомники, громадська організація «Енергія наших сердець», колеги з ВТК, адміністрація філії «ВП ХАЕС» АТ «НАЕК «Енергоатом». «З Нетішина на передову надходили засоби індивідуального захисту, зв'язку, дрони, медикаменти, зрештою – все, що просив», – з вдячністю пригадує чоловік. Адаже навіть одягнувши погони, він продовжував бути з когорти енергетиків. Колеги з відділу технічного контролю Хмельницької АЕС телефонували щодня. Найдовші розмови, напевно, були з керівником підрозділу Олександром Шийкою – це й психологічна розрада, чоловіча підтримка, зв'язок зі світом атомників, у якому боєць жив нещодавно.

«НА ВІЙНІ ДВІ БІДИ – РОСІЯНИ Й МИШІ»

Кров, страх, смерть, бруд, часто людські умови проживання не зламали

чипали. Бувало, що миші діставали старшого сержанта Франасюка настільки, що той брав кармат, спальник та йшов у дощ ночувати на сирій землі.

ОТРИМАВ ОСКОЛКОВЕ ПОРАНЕННЯ В ГОЛОВУ ТА ВТРАТИВ ОКО

У жовтні 2023 року в населеному пункті Роботине Запорізької області Олександр Франасюк отримав осколкове поранення в голову та втратив око. «Було ще темно, як зайшли в посадку. Раптом відчув сильний удар в голову, дзвін у вухах, спалах перед очима, – розповідає про один з найважчих фронтowych днів. – Відразу не зрозумів, що сталося. Впав на коліна, помацав – руки-ноги цілі. Подумав, що контузія. Та згодом відчув, як з ока почала текти кров, зрозумів, що поранений».

У Запорізькій обласній лікарні Олександру видалили око. Після двох тижнів у медзакладах Дніпра чоловік повернувся до виконання бойових завдань на передову.

Та часом старшому сержанту Олександру Франасюку було легше дивитися смерті в очі, ніж повідомляти чорну звістку родині загиблого. Змучені формулюванням «зниклий безвісти», родичі телефонували у частину і просили хоча б якусь інформацію. Доводилося розпитувати побратимів, можливо, хтось бачив момент загибелі. Двічі нетішинець передавав вдовам особисті речі Героїв...

ВАРТОВИЙ СВІТЛА В ЕНЕРГЕТИЧНОМУ СТРОЮ

Ретроспектива війни назавжди залишиться у свідомості Олександра Анатолійовича. З часом деякі фрагменти зітруться, інші навпаки – набудуть чіткості. Досі чоловіка переслідує сон з одним і тим же сюжетом: ворог наступає, точиться бій, а в його бійців закінчуються снаряди...

Після лікування та реабілітації Олександр Франасюк продовжив службу у Вишницькому районному територіальному центрі комплектування та соціальної підтримки. У жовтні 2024 року звільнився зі служби у званні старшого сержанта та повернувся на роботу у філію «ВП «Хмельницька АЕС» АТ «НАЕК «Енергоатом». «Найкращою соціалізацією після демобілізації для мене стало повернення на робоче місце, до виконання звичних виробничих завдань, у коло відданих справі колег. Бо сьогодні справжньою проблемою стало те, що багато фронтників повертаються і не можуть знайти себе у цивільному житті», – підкреслює колишній військовий, а нині знову інженер-контролер I категорії відділу технічного контролю Хмельницької АЕС. Користуючись нагодою, він дякує колективу енергетиків, який підтримував його під час виконання бойових завдань на фронті. Не залишив і після комісування.

Озираючись назад, Олександр Франасюк стверджує, якщо буде потрібно – знову стане на захист Батьківщини: «Молоді не варто бачити жаків війни, перемогти російських окупантів – справа чоловіків». Відзнака «Вартовий світла» займе належне місце серед його бойових нагород, адже вона засвідчує, що в Енергоатомі пам'ятають учасників бойових дій та цінують внесок кожного у Перемогу.

Лариса Власюк

Очільник Енергоатому Петро Котін вручає відзнаку «Вартовий світла» інженеру ВТК ХАЕС Олександру Франасюку

вдань. Якщо жителі Дніпропетровської, Харківської, Запорізької областей допомагали Збройним силам України, «ждуни» Донеччини мали власну позицію. Олександру Франасюку, до прикладу, довелося дислокуватися у прифронтовому Кураховому. Там місцеве населення говорило у вічі українським солдатам: «Пока вас не било, нас не обстрілювали»...

А на Дніпропетровщині, як пригадує військовий, справа була зовсім іншою. Місцеві для бійців принесли електроплитку й у перервах між бойовими завданнями Олександр куховарив. Зізнається, що вдома кухню обходив стороною, а на фронті зміг би й кител «МайстерШефа» приміряти – готував супи, борщі, картоплю з м'ясом, плов та інші витребеньки.

ЯКЩО ЧОГОСЬ НЕ ВИСТАЧАЛО – ДОПОМАГАЛИ НЕТІШИНСЬКІ АТОМНИКИ

Взвод, у якому служив Олександр Франасюк, отримувал належне військово-

українських військових, зокрема й нашого співрозмовника. Армія навчила їх виживати у чистому полі. Адаже яким би не було забезпечення, солдати на фронті мусять володіти навичками скаута. Українці створювали затишок у підвалах, закутках напівзруйнованих будинків, землянках. Інженери, серед яких і наш енергетик, проводили світло у бліндажі, нашвидкоруч облаштували обігрівачі у сирих закритих помешканнях. Сумуючи за домашнім теплом, підгодовували котів, собак, які, лікуючи зранені душі, горнулися до людей. Олександр Анатолійович з усмішкою згадує песика Ведмедика, який добряче од'їв боки на солдатських харчах. Бо українські бійці щедро ділилися армійським пайком з чотирилапими, які несли службу поруч з ними.

«На війні дві біди – росіяни й миші», – саме так без тіні усмішки стверджував фронтник. У бліндажі він підвішував рюкзак на два метри над землею – гризуни діставалися й туди. Обгризли окуляр тепловізора, сигарети, а ось шоколад – не

ВИСТАВКИ

ПАМ'ЯТАЮЧИ ПРО РОДИННЕ КОРИННЯ

У Нетішинському міському краєзнавчому музеї відбулася презентація виставки образотворчих робіт жителя Нетішина, пенсіонера філії «ВП ХАЕС» Володимира Журба під назвою «Поліський рід».

Під час оглядин виставки її автор розповів про своє захоплення малюванням. За його словами, воно розпочалося десять років тому. Володимир Журба за допомогою акварелі, олівців почав відтворювати краєвиди рідного Полісся, де основне місце посідає його рідне село Городець. Тут протягом багатьох поколінь мешкає його родина, яка надихає самодіяльного художника закарбовувати на папері соціально-побутові епізоди, свідком і учасником яких він був. На одній з картин відтворений спогад про батьківську хату, в якій Володимир народився на світ. У творчих роботах також представлена флора і фауна північної частини Рівненської області. Нагадав автор і про Нетішин. Це його друга батьківщина. Він зобразив діючі енергоблоки Хмельницької АЕС, над якими ліквідовано ракету російських агресорів.

Під час презентації виставки директорка Нетішинського міського краєзнавчого музею Оксана Кононюк схвально відгукнулася про те, що люди, які пішли на заслужений відпочинок, намагаються реалізувати себе у житті та творчості. І таким прикладом є Володимир Журба.

На Хмельницькій АЕС почав працювати старшим майстром станції знезалізнення. Був причетний до введення

в експлуатацію двох резервуарів, реконструкції системи засувок. Брав участь у спорудженні тамтешньої майстерні, лабораторії, побутового приміщення, реконструкції будівель ремонтно-будівельного підприємства, електрифікації багатьох виробничо-господарських приміщень.

Ще в дитинстві Володимир Журба виявив потяг до точних наук. Трудову біографію розпочав в управлінні Зуєвської ГРЕС-2. Працював механіком, після закінчення будівництва об'єкта став майстром – спочатку в ЦГТПК, потім в хімічному цеху тієї ж електростанції. Отримав значний досвід в обслуговуванні станційного устаткування. Завжди прагнув удосконалювати свої знання, намагався сприяти поліпшенню умов праці. Виробничий досвід Володимира Журби став у пригоді під час роботи на радіозаводі. Спершу довелося попрацювати теплоенергетиком. Тут брав участь у реконструкції і модернізації тепломереж, водопостачання, вентиляції і котельні на мазуті. Потім на тому ж радіозаводі був заступником начальника УКБ з устаткування.

Під час відзначення 20-річчя пуску другого енергоблока Хмельницької АЕС Володимира Журбу було відзначено Почесною грамотою філії «ВП ХАЕС».

Олександр Шустерук

Пенсіонер ХАЕС Володимир Журба під час презентації персональної виставки

СПОРТ

ПЕРШИЙ ТУР ЧЕМПІОНАТУ УКРАЇНИ З ВОЛЕЙБОЛУ У МІСТІ ЕНЕРГЕТИКІВ

Чемпіонат України з волейболу серед жіночих команд сезону 2024/2025 першої ліги знову завітав до Нетішина. Це стало можливим за рахунок участі у ньому команди «Енергетик-ХАЕС-Дельта».

У турнірі беруть участь вісім жіночих команд. 18-19 січня у спорткомплексі УСО філії «ВП ХАЕС» змагалася група у складі чотирьох команд – «Спортліцей» (м. Біла Церква), «Горгона» (м. Кропивницький), «Метеор-Інваспорт» (м. Київ) та «Енергетик-ХАЕС-Дельта».

Першого дня змагань наші земляки приймали команду «Спортліцей» (м. Біла Церква). У першій партії нетішинки поступалися суперницям. Але, мобілізувавши зусилля, вони зуміли одержати перемогу у наступних трьох партіях та зафіксувати рахунок на свою користь – 3:1.

У другому матчі помірялися силами «Горгона» (м. Кропивницький) та «Метеор-Інваспорт» (м. Київ). Після напружених поєдинків перемогу здобули волейболістки зі столиці.

Наступним суперником «Енергетик-ХАЕС-Дельта» стала команда «Горгона» (м. Кропивницький). Перемогу вдалося відсвяткувати гостям – 3:2. За статистикою турніру на рахунок цих команд було по одній поразці та перемозі. Це дало право нетішинській команді виступити у фінальній частині з переможцем другого туру,

Нетішинська волейбольна команда «Енергетик-ХАЕС-Дельта»

У розпал гри

який відбудеться у Луцьку. Між собою за право виходу до фіналу будуть боротися такі жіночі команди, як «ВК ВО ДЮСШ – Університет» (м. Луцьк), СК «Балта-2» (м. Балта Одеської обл.), збірна Полтавської області та «ВК Прикарпаття ДЮСШ-2 – Олімпія-2» (м. Івано-Франківськ).

У команди «Енергетик-ХАЕС-Дельта» є всі шанси продемонструвати найкращу ігрову майстерність та порадувати нетішинських прихильників жіночого волейболу перемогою у чемпіонаті України.

Петро Шелепало,
спортивний оглядач

БЛАГОДІЙНІСТЬ

Стартував турнір з футзалу на кубок «Перспективи»

ВІДКРИТТЯ БЛАГОДІЙНОГО ТУРНІРУ З ФУТЗАЛУ НА КУБОК «ПЕРСПЕКТИВИ»

У неділю, 19 січня, у спортивному комплексі УСО філії «ВП ХАЕС» стартував уже 32-й щорічний турнір з футзалу на кубок «Перспективи». Цьогоріч він втретє має благодійну мету – підтримку Сил оборони України у героїчній боротьбі з ворогом.

На відкритті до присутніх звернувся заступник генерального директора із забезпечення виробництва філії «ВП ХАЕС» Володимир Гуменюк, який наголосив на важливості єднання задля підтримки захисників. Зібрані кошти будуть спрямовані на закупівлю необхідного обладнання для ЗСУ.

У перший день турніру команди-учасники зіграли перші матчі:

ЕРП – КДЮСШ УСО: 5:2

ЦРБ – Збірна відділів+РЦ: 5:0

НГУ 3043+ГТЦ+КГ – Професійний ліцей: 5:1

ЕЦ+3 ДПРЗ – ТЦ: 4:1

Турнір триватиме до 9 лютого, а матчі відбуватимуться щонеділі.

Запрошуємо всіх охочих підтримати команди та зробити внесок для ЗСУ.

Перспектива

«Перспектива» – інформаційний вісник Хмельницької АЕС. Видається на виконання ст. 10. «Права громадян та їхніх об'єднань на одержання інформації у сфері використання ядерної енергії та радіаційної безпеки» Закону України «Про використання ядерної енергії та радіаційну безпеку» та на підставі ч.3 ст. 15 Закону України «Про медіа»

Розповсюджується безкоштовно виключно серед працівників Хмельницької АЕС та на території громад, які входять у 30-кілометрову зону спостереження Хмельницької АЕС. 2025©ВРГІЗМІ філії «ВП ХАЕС» АТ «НАЕК «Енергоатом»

Головний редактор Тетяна Степанюк, тел.: 6-37-84
Редактор Лариса Власюк, тел.: 6-37-85
Кореспондент Олександр Шустерук, тел.: 6-37-86
E-mail: stepanyuk.tetiana@khnp.atom.gov.ua
Віддруковано у видавництві ТОВ «МЕГА-ПОЛІГРАФ», м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел/ф.: (044) 581-68-15.
Тираж 1000 екз.

